

»Det nuværende traktatgrundlag indeholder i EF-Traktatens artikel 286 en bestemmelse om institutionernes beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med behandling og fri udveksling af sådanne oplysninger. Bestemmelsen angår alene institutionernes mv. og ikke medlemslandenes behandling og udveksling af sådanne oplysninger. Imidlertid har EF-Traktatens artikel 95 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning af hensyn til det indre marked været anvendt som hjemmelsbestemmelse for flere direktiver om beskyttelse af personoplysninger på EF-Traktatens anvendelsesområde (det vil sige på området for det nuværende 1. søjle-samarbejde).«

Spørgsmål nr. 143:

Udenrigsministeren bedes redegøre for, om EU-Domstolens prøvelseskompetence af sager vedr. FUSP og straffesager samt politisamarbejde efter Lissabon-traktatens TEUF art. 275 og 276 er mere vidtgående end de gældende regler i Nice-traktaten.

Svar:

Inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik vil EU-Domstolen fortsat som udgangspunkt ikke have kompetence. Domstolen gives dog kompetence til at kontrollere lovligheden af afgørelser om restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer, såfremt der anlægges annullationssøgsmål herom på de betingelser, der fremgår af TEUF artikel 263, stk. 4. Der henvises til TEUF artikel 275. For så vidt angår søgsmålsadgangen efter TEUF artikel 263, stk. 4, henvises der til besvarelsen af spørgsmål 33.

Inden for retlige og indre anliggender gælder der i dag visse begrænsninger mht. EU-Domstolens juridisdiktion. Med Lissabon-traktaten får EU-Domstolen stort set samme beføjelser på dette område som inden for de øvrige dele af EU-samarbejdet. Dog vil EU-Domstolen fortsat ikke have kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af et medlemslands politi eller andre retshåndhævende myndigheder, eller udøvelsen af medlemslandenes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed. Dette fremgår af TEUF artikel 276.

Spørgsmål nr. 144:

Finder udenrigsministeren det ikke betænkeligt, at man med Lissabon-traktatens TEU art. 14, stk. 2 cementerer den nedre grænse for et lands medlemsantal af Europa-Parlamentet på 6 medlemmer, idet man således reelt indfører en spærregrense på 16,7 pct. (en sjettedel af alle afgivne stemmer) for de lande, som får tildelt 6 pladser, og finder udenrigsministeren, at en så høj spærregrense kan betragtes som demokratisk?

Svar:

At Lissabon-traktaten forøger det mindste lands (Maltas) repræsentation fra 5 til 6 blandt Europa-Parlamentets medlemslande er ikke udtryk for en spærregrense i Europa-Parlamentet.

Princippet om tildeling af pladser i EP er proportionalt degressivt. Det betyder, at mindre lande er forholdsvist overrepræsenterede og har relativt flere medlemmer af Europa-Parlamentet i forhold til indbyggertal. Dette princip videreføres i Lissabon-traktaten.

Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet er selvsagt en balance mellem at sikre ordentlig repræsentation for alle borgere i Europa og samtidigt et arbejdsdygtigt, effektivt Europa-Parlament. Den balance, der er fundet i Lissabon-traktaten er fornuftig, og baseret på en indstilling fra Europa-Parlamentet.

Spørgsmål nr. 145:

Skal Lissabon-traktatens TEUF art. 311 forstås sådan, at der kan indføres en egentlig EU-skat?

Svar:

TEUF artikel 311, stk. 2 lyder:

»Rådet vedtager efter en særlig lovgivningsprocedure med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet en afgørelse, der fastlægger bestemmelser vedrørende ordningen for Unionens egne indtægter. *Inden for denne ramme kan der også indføres nye kategorier af egne indtægter, og en eksisterende kategori kan ophæves.* Denne afgørelse træder først i kraft, når medlemsstaterne har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

Den kursiverede tekst er ny i forhold til den nuværende bestemmelse i TEU artikel 269, som udgør retsgrundlaget for EU's indtægtsordning.